

Det nævnes i *Landstingets* Udvalgs Betænkning, at der er et Hovedpunkt i Forslaget, hvorom der indenfor Udvalget — baade i Fjor og i Aar — har været Uenighed, nemlig om den Udstrækning, i hvilken den fremmede handelsrejsende skulde have Ret til at drive Forretning. Nu er Ordningen den, at de fremmede handelsrejsende kun have Ret til at falbyde eller afhænde Varer i København og Købstæderne, og Forslaget udvider denne Ret til ogsaa at omfatte Frederiksberg og Marstal Kommuner. *Udvalgets Flertal* (Døcker, Hey, Lange, Holger Petersen, Poul Rasmusen, Niels Rasmussen, Stilling og Tvede) finder det rigtigt ikke at gaa længere ud med denne Udvidelse af de fremmedes Handelsret, idet de mene, at der ellers vilde foraarsages de her i Riget bosatte handlende i Byerne et væsentligt Afbræk i deres Næring. Flertallet vilde derfor principalt anbefale, at Lovforslagets Regel herom opretholdes uforandret. *Udvalgets Mindretal* (A. L. Andersen, Broberg, Christiansen, Falbe-Hansen, Lauridsen, P. Nielsen og J. Pedersen) er derimod af den Mening, at den omhandlede Indskrænkning i de fremmede handelsrejsendes Ret til at rejse om er forældet og ikke passer til Nutidsforholdene, da der har udviklet sig en stor Handels- og Industrivirksomhed paa Landet udenfor Byerne. Mindretallet vilde derfor foretrække, at de fremmede handelsrejsende fik Ret til at rejse om og falbyde deres Varer overalt i Landet. »Da imidlertid en Uenighed paa dette Hovedpunkt muligvis vilde vanskeliggøre Forslagets endelige Vedtagelse af Lovgivningsmagten, og da man erkender, at det af Hensyn til vort gode Forhold til Udlandet er af Vigtighed at faa denne Reform gennemført snarest muligt, er man i Udvalget enedes om et Mellemstandpunkt, nemlig dette, at de fremmede handelsrejsendes Ret til at rejse om og falbyde Varer udvides til at omfatte de større Handelspladser paa Landet.« »Man kunde« — hedder det videre — »i Loven ligefrem nævne, hvilke disse Handelspladser ere, men man har fundet det rigtigere i Stedet derfor at angive en almindelig Grænsebestemmelse og overlade Handelsministeren at anvende denne. Som saadan Grænsebestemmelse har man valgt, at Folkemængden paa vedkommende Plads skulde være mindst 2,000 Personer, og at Bebyggelsen skulde være købstadmæssig«. Herom